

A karácsony szerintem...

Emlékszem, nem is olyan rég, a múlt században még, a Tom és Jerry-s korszakom közepén, a díszes képregényeken innen és a pöttyös labdáimon túl volt egy karácsony minden évben. Egy igazi meglepetéses-új játékot hozós-rokonlátogató-töltött káosztás-bejglis érzelmi kavalkád. Oh, de szép is volt: az éjjel finom fényei szűrődnek be az ablakon, és mind együtt állunk a fa körül. Persze, hiszen gyerek vagyok már, egyből visszafogott tekintettel kezdem fürkészní a földön fekvő színes papírokban mártózó dobozok (jó esetben) sokaságát. Közben finoman tölti be a levegőt a Mennyből az angyal örökzöld dallama, és buzgón munkál bennem a remény, hogy mindjárt ajándékbontás lesz, és a túl sok csillagszórótól sem lesz táborút a nap-pali közepén. Azóta persze sok minden megváltozott. Kiderült, hogy a Jézuska itt-ott Télapó név alatt turnézik. Majd fény derült arra, hogy miért kell mindig szobám művészi esztétikáját elemezni az ajándékozást megelőgező csengőszó előtt. A játék katonákat felváltot-

ta az áltudományos könyvek és az érdekebbnél érdekesebb színű ruhák kora. A kezdeti gyermeki hangulat egyre inkább kezdett a Boci és Pipi filozofikus mélységében tobzódni. Amit persze anyu főztje, a közös készülődés és a huszonegyedikéi a „fene egye meg, de szúr ez a fa” feeling tud csak ellensúlyozni. Az, hogy a boltokban az árak mellett már alig hihető a forint felirat, meg a néha tényleg gyomorforgató giccses-dzsingölbelszész-vásárlásos hatás már leperog rólam, egyszerűen nem tud érdekelni és pont. De attól még újra itt van, újra itt van a szaladgálós „adok-kapok” felpezsdült kábulata, meg ugye „az ünnepek előtti vesszünk már össze valami apróságon, hogy legyen miért kibékülnünk” című, szenteste előtti színjáték ideje. Már látom is lelki szemem előtt,

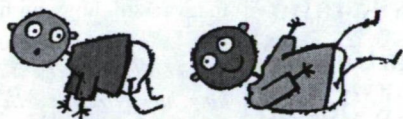
hogy nálunk már megint az uccsó percben lesz a nem is oly tökéletes fa megvéve, a csomagolópapír is épp az ajándékdíszítés végső fázisában fogy el, és még a tévében sincs elég rajzfilm. Áhh! Tudom, mire

gondolsz, kedves lapforgató: naná, hogy már alig várom az egészszet. Ezt az éneklős-együttlevős-mosolygós-kedveskedős-meglepis mókát, mert megérdemlem. Mit is? Ja igen, azt, hogy legyen mindenkinek egy ünnepe, amikor érzi, hogy szeretik, és viszontszerethet, és látá az úr, hogy ez jó... hála istennek, nincs ezzel egyedül, szerintem.

Vass Attila
fotók: internet
A képek illusztrációk

Veritas Virtus Libertas

Végét vetik a zenének,
S hazamennek a legények.

(Petőfi Sándor, 1823-1849)

Főiskolások

a Szegedi Universitasban

Alapítvány

Vigyázz! Egyetemistáktól!

HALLGATÓI BOLT

Nosce tempus opportunum

(Pittakosz, ie. 600.)

Akkreditált nyelvtanfolyamok és nyelvvizsgák
akkreditált képző intézményünkben,
az ILS Szeged Nyelviskolában

- Szeged egyetlen ISO 9001:2001 tanúsított nyelviskolája
- a tanfolyamok 30%-a az SZJA-ból jóváírható
- áfamentes nyelvvizsgák és tanfolyamok
- bejelentett angol Pitman vizsgahely
- szóbeli, írásbeli angol PITMAN üzleti nyelvvizsgák
- bejelentett német GOETHE vizsgahely
- nemzetközi díjas vizsgahely

ILS Szeged Nyelviskola Kft.

Akkreditációs lajstromszám: 0427

6720 Szeged,

Victor Hugo u. 6.

Tel.: 62/420-595

Nyitva tartás:

H-Cs: 8.00 – 18.00,

P: 8.00 – 12.00